

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 26. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm1174/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

med den nymodens Daab? Skulde de, før eller efter, selv døbe deres Børn med den gamle Daab, eller skulde de med seunderkønstig Hjerter ønske sig i Jorden, fordi det behagede Hr. Bisshop W y n s t e r, at faae den Lutheriske Barne daab afskaffet! Kunde det maaffee trose dem, at de herde eller saae, den gamle Døbes-formular siob og saa i Alterbogen, kun ikke til deres Børn, kun til de enkelte Bøder, som vilde lade sig døbe! Maatte denne Trost ikke synes dem bitter Spot, som „du skal see det, men ikke smage det!“

Før deres Skyld maa jeg da spørge Hr. Bisshop W y n s t e r: med hvad Ret kan tilhaader Begieringen at berøre os vor Lutheriske Barne daab?

Giælder det dog ikke i Stats-Riisen, som i hele Staten, at hvem der findes i lovlig Besiddelse af et Arve gods ei maa tvinges til at ombytte det med et Andet, eller er ikke vor gamle Barne daab, med sin Pagt og Forsikkring om et nyt og evigt Liv, et statsirrefølgeligt Arve gods i vor lovlige Besiddelse, der klarlig gif fra Slægt til Slægt i tre hundrede Aar, og hvortil den ringeste debte Etødder har samme Ret som Kongen af Danmark!

Jeg bestrider ingenlunde Hr. Bisshop W y n s t e r s Ret til, paa eget Ansvar, at raade os til et Bylle og forsikke os, vi lade Intet derved, men jeg denægter alle Kongens og Keiserens Ret til at berøre os dette aandelige Arve gods, og Ingen, altsaa

heller ikke Hr. Bisshop W y n s t e r, maa raade Overigheden til at giøre Uret, saa det vilde ikke engang være Ret, om Hr. Bisshoppen, da han foreslog en splinter ny Barne daab, ogsaa havde foreslaaet Frihed til at opsatte sine Børns Daab til de kunde døbes som Børn; men nu har han hvertimod foreslaaet daglig Mulk for hvem der ikke vil lade sine Børn døbe mens de ere smaa *), og hvormed kan han da forsvare et saadant Forslag?

Dette vilde Maaanen giælde ligesuldt, om end v e l o p l y s t e Chrysiue maatte finde Forstikken mellem den gamle og den ny Daab-formular u b e s t y d e l i g, eller finde den Ny bedre, thi det er naturligt, siger Herren, at Man ikke strax finder Smag i den ny Vin men siger „den Gamle er bedre,“ og har vi Ret til, naar vi vil, at beholde nogen Ting, maa det dog vist være en Barne daab, der endog gjennem tre Hundrede blev os paa u o d t af den verdslige Overgøds, og som Ingen kan tabe det mindste ved, at vi beholde, da vi slet ikke vil have Andre den paaæbt.

Men Hr. Bisshop W y n s t e r har ikke engang selv erklæret det for en U b e t y d e l i g h e d, om vi ved Daaben træde i Pagt med Herren om at forfølge Djævelen med alle hans Gjerninger og alt hans Væsen, og at troe paa Gudfader og Gen-

*) Ritual-Forslaget S. 22.

